

Основываясь на полученных данных анализа представленности, для исследования мы отобрали исключительно официальные приложения на различных мобильных платформах так, чтобы охватить особенности каждого выделенного нами типа: стриминговые (Радио Мир, Новое Радио), приложения электронных информационных ресурсов (TUT.BY, TRIBUNA.COM, NOC.BY (Национальный Олимпийский Комитет), версии печатных СМИ (WhereMinsk, Большой).

На основе полученных данных, а также проанализировав источники, в которых рассматривается проблемы разработки мобильных приложений для СМИ, мы постарались выявить основные тенденции разработки и маркетинга приложений белорусских СМИ и выделить ряд основных проблем при разработке мобильных приложений. Полученные результаты мы разделили на четыре группы: проблемы разработки (игнорирование преимуществ приложений, отсутствие персонализации, экономия средств, отсутствие эргономичности, неспособность разделить ПК и мобильные устройства, предлагается слишком много за один раз и др.), проблемы дизайна (неадаптированный дизайн, загруженность, не интуитивный и «дизайн от программиста»; дизайн на основе мобильной версии, игнорирование UX при создании приложений, отсутствие преемственности), проблемы маркетинга и монетизации (отсутствие представления о возможностях монетизации и продвижения приложений; безграмотное использование рекламных возможностей; отсутствие таргетинга; свободный рынок на всех платформах; урон собственному имиджу) и проблемы контента (слабая медийность, неадаптированность и др.).

Литература

1. Современным СМИ нужны мобильные приложения, [Электронный ресурс] // Режим доступа <http://rost-pro.ru/articles/?item=25>, Дата доступа: 23.04.2014;
2. 12 trends shaping digital news, [Электронный ресурс] // Режим доступа <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2013/10/16/12-trends-shaping-digital-news/>, Дата доступа: 23.04.2014;
3. Freemium | Материал из Википедии — свободной энциклопедии, [Электронный ресурс] // Режим доступа: <http://ru.wikipedia.org/wiki/Freemium>, Дата доступа: 23.04.2014;
4. Freemium – самая прибыльная стратегия в App Store, [Электронный ресурс] // Режим доступа: <http://www.iphones.ru/iNotes/340622>, Дата доступа: 23.04.2014

ЧАРНОБЫЛЬСКАЯ ТЭМА Ё БЕЛАРУСКІМ ДРУКУ КАНЦА 1980-х гг.

С. У. Шыян

Катастрофа на Чарнобыльскай АЭС мела значныя грамадска-палітычныя наступствы для СССР. Гэта паклала адбітак як на ход

раследавання яе прычын, так і на адлюстраванне аварыі ў СМІ. Аднак нягледзячы на сакрэтнасць таго, што адбылося ў Чарнобылі, СМІ здолелі прыўзняць інфармацыйную заслону і расказаць аб схаваных раней ад чытачоў фактах. У многім дзякуючы разгорнутай палітыцы публічнасці.

Першае афіцыйнае выступленне М. Гарбачова адносна Чарнобыльскай аварыі адбылося 14 мая 1986 г., толькі праз 18 дзён пасля выбуху. Даклад генеральнага сакратара ЦК КПСС на наступны дзень надрукавалі рэспубліканскія газеты “Звязда” і “Советская Белоруссия”.

Такі позні зварот кіраўніка дзяржавы да гэтай праблемы стаў прычынай розных меркаванняў. Сам М. Гарбачоў гэты факт ужо праз гады ў інтэрв’ю часопісу “Аптыміст” патлумачыў наступным чынам: “Для змястоўнага... звароту да народа мне трэба была больш дакладная і грунтоўная інфармацыя” [2]. Генеральны сакратар агучыў і афіцыйныя лічбы: “2 чалавекі загінулі падчас аварыі і 299 чалавек шпіталізаваны з дыягназам прамянёвай хваробы рознай ступені цяжкасці” (Советская Белоруссия, 15 мая 1986 г.). З кожным днём гэтая лічба павялічвалася.

Час апрытомнець спатрэбіўся і СМІ. Так, нягледзячы на тое, што аварыя здарылася 26 красавіка 1986 г., першыя звесткі ў рэспубліканскім друку з’явіліся толькі 1 мая 1986 г. (“Звязда”) і 2 мая 1986 г. (“Советская Белоруссия”), дзе гаварылася, што работы па ліквідацыі наступстваў аварыі працягваюцца. Амаль тыдзень падобныя паведамленні ТАСС і нататкі пад назвай “Ад Савета Міністраў СССР” былі адзінай інфармацыяй на гэту тэму. Безумоўна, за выключэннем чутак, якія раслі на глебе недастатковай інфармацыі і распаўсюджваліся ў вуснай форме.

Дакладныя лічбы аб пацярпелых у першыя дні і тым больш прычыны аварыі не агучваліся. Ужо 6 мая на старонках газет побач з інфармацыяй аб гатоўнасці замежных краін аказаць дапамогу выйшаў матэрыял аб асуджэнні паклёпніцкай кампаніі некаторых краін НАТА, асабліва ЗША, якія разгарнулі антысавецкую прапаганду і друкавалі інфармацыю аб “тысячах ахвяр”, “брацкіх магілах загінуўшых” і “вымерлым Кіеве”. Трэба ўлічваць, што аварыя здарылася на фоне халоднай вайны.

У нумарах за 6 мая, газеты падрыхтавалі матэрыял з прэс-канферэнцыі для савецкіх і замежных журналістаў, якая праходзіла ў Маскве ў прэс-цэнтры МЗС СССР. Аднак інфармацыя мела выбарачны характар. Так, дакладных пытанняў, якія задавалі журналісты, чытачы не ўбачылі.

Звяртаюць на сябе ўвагу і рэпартажы, якія рыхтавалі карэспандэнты ТАСС. Нягледзячы на тое, што рэспубліканскія газеты мелі рэпарцёраў у Гомелі і Магілёве, уключыцца ў працу па асвятленні Чарнобыльскай трагедыі яны змаглі толькі з 20-х чыслаў мая. Звычайна ўласныя

карэспандэнты пісалі пра перасяленне ў больш аддаленыя раёны, пра санітарна-гігіенічныя, аздараўленчыя і прафілактычныя мерапрыемствы ў сувязі з аварыяй. Дарэчы, ніводзін матэрыял пра саму аварыю не суправаджаўся фотаздымкамі, хаця фатаграфіі месца аварыі рабіліся ўжо ў першыя дні. Паступова на старонках газет з'яўлялася ўсё больш матэрыялаў пра будаўніцтва новых пасёлкаў, забеспячэнне пераселеных людзей працай.

З 1987 г. матэрыялы пра аварыю ў Чарнобылі сталі больш рэдкімі. Сярод нешматлікіх артыкулаў вылучаецца матэрыял пад назвай “Уручэнне ўзнагарод героям Чарнобыля” (Звязда, 15 студзеня 1987 г.). Сярод узнагароджаных не было кіраўніцтва АЭС, якое ў першыя хвіліны аварыі “змагалася” з катастрофай. Гэтыя людзі апынуліся на лаве падсудных.

У гэты ж час паступова мяняецца ракурс асвятлення праблем Чарнобыля. З'яўляюцца матэрыялы, няхай і адзінкавыя, дзе аналізуецца работа па ліквідацыі наступстваў аварыі. Напрыклад, у нумары “Звязды” за 29 жніўня 1987 г. чытаем, што ў раёнах, якія падвергліся радыактыўнаму забруджванню, ёсць цяжкасці ў забеспячэнні “чыстымі” прадуктамі, што ў Гомельскай і Магілёўскай абласцях правалены планы будаўніцтва дарог з цвёрдым пакрыццём. Такой “свабодзе СМІ” папярэднічалі наступныя падзеі. Па-першае, студзенскі Пленум ЦК КПСС 1987 г., на якім М. Гарбачоў заявіў, што “ў савецкім грамадстве не павінна быць зон, закрытых для крытыкі” [1]. Па-другое, XIX Усесаюзная канферэнцыя КПСС у чэрвені 1988 г., на якой была прынята рэзалюцыя “Аб публічнасці”.

У друку, пачынаючы з 1988 г., падымаліся пытанні прафесійнай этыкі журналіста: у якой ступені і якое насельніцтва інфармаваць аб аварыі? “Інфармацыя павінна быць поўнай і паўсюднай”, — да такой высновы прыйшоў карэспандэнт (Звязда, 11 чэрвеня 1988 г.). Менавіта ў 1988 г. на старонках газет з'явіліся разважанні аб ролі журналіста і яго правах пры асвятленні Чарнобыльскай аварыі. Расказваючы пра першую навуковую канферэнцыю “Медыцынскія аспекты аварыі на ЧАЭС”, карэспандэнт БелТА, матэрыял якога быў надрукаваны ў “Звяздзе”, закрануў і немедыцынскі аспект гэтай паблемы: “Калі я, журналіст, звяртаюся з просьбай азнаёміць мяне з ходам ліквідацыі вынікаў аварыі, то ў Дзяржапраме БССР, напрыклад, мне гавораць: “Прынясіце даведку, што вам гэта можна ведаць”. У Белсельбудзе не даб'ецца яснага адказу на тое, што яны не дабудавалі і чаму, у Белкаапсаюзе — што недапаставілі, у Мінсабесе... А тым дзясяткам тысяч людзей ля рысы адчужэння таксама запасацца даведкамі, рэкамендацыямі? Яны ж першыя маюць права на поўную інфармацыю ў час публічнасці” (Звязда, 11 чэрвеня 1988 г.).

У 1988–1989 гг. СМІ пачалі публічна абмяркоўваць чарнобыльскія праблемы. Так, газеты шмат пісалі пра тэорыю “35 бэр за 70 год”, якую прапанаваў віцэ-прэзідэнт АМН СССР, старшыня Нацыянальнага камітэта па радыяцыйнай ахове акадэмік Л. Ільін. Сутнасць гэтай канцэпцыі заключалася ў тым, што чалавек быццам без шкоды для здароўя можа пражываць на тэрыторыі, дзе апраменьванне за 70 год (сярэдняя працягласць чалавечага жыцця) будзе не болей за 35 бэр (пазасістэмная адзінка вымярэння выпраменьвання). У навукоўцаў Акадэміі навук БССР узнікла альтэрнатыўная канцэпцыя, згодна з якой чалавек не можа жыць там, дзе нельга атрымаць “чыстую” прадукцыю. Абмеркаванне правамернасці тэорыі праходзіла пры ўдзеле экспертаў Сусветнай арганізацыі аховы здароўя. “Дыскусія, якая разгарнулася ў Акадэміі, цягнулася больш за 10 гадзін... Асноўныя думкі і прапановы мы пастараліся захаваць” (Советская Беларусія, 11 ліпеня 1989 г.).

Усё часцей СМІ звярталіся да тэмы ліквідацыі наступстваў Чарнобыльскай аварыі. Напрыклад, артыкул “Аб дзяржаўнай праграме па ліквідацыі ў Беларускай ССР наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Выступленні ў прэннях”, у якім прыводзіліся розныя прапановы выступоўцаў па паліпшэнні працэсу ліквідацыі наступстваў аварыі (Советская Беларусія, 1 верасня 1989 г.).

На старонках газет пачалі з’яўляцца і палемічныя матэрыялы, напрыклад, артыкул “Яшчэ раз аб “расстралянай” хмары” (Советская Беларусія, 17 чэрвеня 1989 г.). У ім абвяргалася думка А. Адамовіча аб тым, што аддаленыя ад Чарнобыля раёны Магілёўскай вобласці атрымалі пагражальную долю радыяцыі па прычыне таго, “што на іх пасадзілі чарнобыльскую хмару. Расстралялі і пасадзілі. Тую, якая неслася да Масквы...” (Комсомольская правда, 11 мая 1989 г.).

Менавіта ў 1989 г. у друку з’явілася інфармацыя пра самасёлаў, якія па розных прычынах вярталіся ў зону адчужэння. Тады ж упершыню ўбачылі свет матэрыялы з зоны адчужэння, дзе раскажвалася пра лес, зямлю, жывёльны свет гэтай мясцовасці.

Такім чынам, асвятленне Чарнобыльскай тэмы ў беларускім друку было неаднародным. На працягу 1986 г. і першай паловы 1987 г. СМІ выконвалі функцыю рэтранслятара афіцыйных звадак. Пасля студзенскага Пленума ЦК КПСС 1987 г. і XIX Усесаюзнай канферэнцыі КПСС 1988 г., на якой была прынята рэзалюцыя “Аб публічнасці”, СМІ паступова пачалі адыходзіць ад такой ролі. У 1988–1989 гг. пачалося публічнае абмеркаванне чарнобыльскіх праблем, фарміраванне публічнага ўспрыняцця наступстваў катастрофы. СМІ садзейнічалі больш глыбокаму разуменню маштабнасці і сур’ёзнасці

Чернобыльской катастрофы не только для людей, які проживали непосредственно в месте аварии, а также для всей страны.

Літаратура

1. Доклад Генерального секретаря ЦК КПСС М. С. Горбачева 27 января 1987 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://soveticus5.narod.ru/88/od1987.htm>. – Дата доступа : 05.05.2014.
2. Михаил Горбачев об аварии в Чернобыле. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://news.bbc.co.uk/1/hi/russian/news/newsid_4936000/4936186.stm. – Дата доступа : 05.05.2014.

ОСВЕЩЕНИЕ СМИ ИНТЕГРАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ БЕЛАРУСИ (НА ПРИМЕРЕ ТАМОЖЕННОГО СОЮЗА)

Д. В. Шотик

В начале третьего тысячелетия многие государства мира активно выработывают взаимоприемлемые схемы развития глобального процесса интеграции, включающие как создание новых центров геополитического и геоэкономического влияния, так и модели регионального взаимодействия и сотрудничества.

Таможенный союз – это объединение государств для проведения совместных действий в области таможенной политики. (Беларусь, Россия и Казахстан). Следующим этапом интеграции стало создание Единого экономического пространства. Единое экономическое пространство (ЕЭП) – интеграционное объединение государств Таможенного союза – Беларуси, России и Казахстана. Формирование Таможенного союза и ЕЭП осуществляется в соответствии с принципами и нормами Всемирной торговой организации, что предполагает создание одинаковых условий как для государств – членов Таможенного союза, так и для третьих стран. Главными целями создания Единого экономического пространства Беларуси, России и Казахстана являлись эффективное функционирование общего рынка товаров и услуг, капитала и труда, создание условий для эффективной структурной перестройки экономики в интересах повышения жизненного уровня населения.

Госстандартом Республики Беларусь осуществляется широкое информирование промышленности и бизнеса о ходе разработки и принятия технических регламентов Таможенного союза посредством использования различных источников, включая средства массовой информации, официальные печатные издания и сайт Госстандарта (www.gosstandart.gov.by). Все документы в области технического регулирования, принимаемые в рамках Таможенного союза, также размещаются на сайте комитета. На сайте одной из актуальных является рубрика